

Opinia Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego „Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 1380/2013 w sprawie wspólnej polityki rybołówstwa”

[COM(2017) 424 final – 2017/0190(COD)]

(2018/C 081/23)

Sprawozdawca: **Gabriel SARRÓ IPARRAGUIRRE**

Wniosek o konsultację	Rada, 14.9.2017 Parlament Europejski, 11.9.2017
Podstawa prawna	Art. 43 ust. 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej
Decyzja Prezydium	19.9.2017
Sekcja odpowiedzialna	Sekcja Rolnictwa, Rozwoju Wsi i Środowiska Naturalnego
Data przyjęcia przez sekcję	3.10.2017
Data przyjęcia na sesji plenarnej	18.10.2017
Sesja plenarna nr	529
Wynik głosowania (za/przeciw/wstrzymało się)	179/2/2

1. Stanowisko EKES-u

1.1. Zgodnie ze swoją poprzednią opinią w sprawie obowiązku wyładunku⁽¹⁾, w której wezwano do przyjęcia elastycznych środków niezbędnych dla ułatwienia stopniowego wprowadzania obowiązku wyładunku, EKES wyraża poparcie dla propozycji przedłużenia na 3 lata uprawnień Komisji do przyjmowania planów w zakresie odrzutów w drodze aktów delegowanych.

1.2. Niemniej, istnieje obawa, że zaproponowane 3 lata nie wystarczą do przyjęcia wszystkich regionalnych planów wieloletnich i pod koniec 2020 r. znajdziemy się w analogicznej sytuacji. EKES życzyłby sobie przedłużenia uprawnień Komisji na dłuższy okres czasu.

2. Uwagi

2.1. Stopniowe wdrażanie obowiązku wyładunku (pierwsze rozporządzenia delegowane Komisji ustanawiające plany w zakresie odrzutów weszły w życie z dniem 1 stycznia 2015 r.) napotkało na szereg problemów.

2.1.1. Bez wątpienia najpoważniejszym problemem jest – i w coraz większym stopniu będzie – kwestia gatunków dławiących, tj. gatunków, na które przyznano danemu podmiotowi małą kwotę bądź nie przyznano jej wcale, ale które nadal łapane są w sieci lub inne narzędzia połowowe. Ujęte w rozporządzeniu mechanizmy elastyczności są niewystarczające, by sprostać tej sytuacji. Gdy w 2019 r. wejdzie w życie obowiązek wyładunku, wiele statków, mimo posiadania nie zużytej kwoty na gatunki, które poławiają, będzie musiało pozostać w porcie ze względu na wyczerpanie bardzo małej kwoty przyłówów.

2.1.2. Innym nierozwiązanym problemem jest dostosowanie portów rybackich i aukcji rybnych do sprzedaży gatunków stanowiących do tej pory odrzuty, które teraz będą musiały być wyładowywane. Ograniczenie sprzedaży małych ryb nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi stwarza dodatkowe problemy, gdyż w wielu portach UE nie ma ani infrastruktury, ani przedsiębiorstw zajmujących się tym surowcem.

⁽¹⁾ Dz.U. C 311 z 12.9.2014, s. 68.

2.1.3. Na koniec, rośnie również zapotrzebowanie na przestrzeń do magazynowania na pokładzie, a przede wszystkim wzrastają obciążenia personelu, który musi klasyfikować więcej gatunków i rozmiarów, co z kolei podnosi poziom stresu i zwiększa ryzyko.

Bruksela, dnia 18 października 2017 r.

Georges DASSIS
Przewodniczący
Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego
